

SENTENTIARVM c. 16—18

τὰ μὲν γὰρ ὅλης κεχωρισμένα καὶ σωμάτων ἐνεργείαις  
ἢν τὰ αὐτά, τὰ δὲ ὅλη πλησιάζοντα καὶ σώμασιν αὐτὰ  
μὲν ἀπαθῆ, τὰ δὲ ἐφ' ὃν θεωρεῖται πάσχει. ὅταν γὰρ  
τὸ ζῶον αἰσθάνηται, ἔοικεν ἡ μὲν ψυχὴ ἀρμονίᾳ χωριστῇ  
5 ἐξ ἑαυτῆς τὰς χορδὰς κινούσῃ ἡρμοσμένας ἀρμονίᾳ  
ἀχωρίστῳ, τὸ δὲ αἴτιον τοῦ κινῆσαι, τὸ ζῶον, διὰ τὸ  
εἶναι ἔμψυχον ἀνάλογον τῷ μουσικῷ διὰ | τὸ εἶναι ἐν- p. 7 Mo.  
αρμόνιον, τὰ δὲ πληγέντα σώματα διὰ πάθος αἰσθητικὸν  
ταῖς ἡρμοσμέναις χορδαῖς· καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐχ ἡ ἀρμονία  
10 πέπονθεν ἡ χωριστή, ἀλλ' ἡ χορδή. καὶ κινεῖ μὲν ὁ  
μουσικὸς κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἀρμονίαν, οὐ μὴν ἐκινήθη ἀν ἡ  
χορδὴ μουσικῶς, εἰ καὶ ὁ μουσικὸς ἐβούλετο, μὴ τῆς  
ἀρμονίας τοῦτο λεγούσης.